

Jól működő önkéntes gyakorlatok a gyülekezetekben

Mentorprogram az ifjúsági munkában

Készítette:

**Budapest Külső-Kelenföldi Református
Egyházközség ifjúságának szolgálói**

Veres Gábor
Pusztai Tímea
Pusztai Gábor

Budapest, 2010.12.01.

Tartalomjegyzék

Bevezetés	3
Bemutakozás.....	3
A Külső-Kelenföldi Református Gyülekezet történeti áttekintése	3
Az ifjúsági csoport (IFI)	4
Ifjúságunk önkéntes munkára nevelő modellje.....	6
Lelki napok	7
Áhítattartó párok rendszere.....	8
Nehézségek, kritikák.....	9
A program hatása a gyülekezetünkre.....	11
Más gyülekezetekben is felhasználható elemek.....	12

Bevezetés

Gyülekezetünk ifjúságában kialakult egy mentorállási modell, mely elősegíti a fiatalok lelki épülését, és a gyülekezeti szolgálatba való bekapcsolódását. Az ifjúság hitben tapasztaltabb, idősebb tagjai maguk mellé vesznek fiatalabbakat a lelki illetve operatív szolgálataikban és tanítva őket velük együtt végzik azokat. A modell célja, hogy a fiatalabbak, az idősebbek példáján ismerjék meg a szolgáló élet örömét, és a közös munkában lelkileg is épüljenek. A modell alapjai több éve működnek, és sok fiatalot válhatott általa Istenben hívő, aktívan munkálkodó gyülekezeti taggá.

Bemutakozás

A Külső-Kelenföldi Református Gyülekezet történeti áttekintése

A gyülekezet 1950-ben alakult, egy kicsiny kovácsműhelyben. Isten kegyelméből ez a kis közösség ma már szerves része nemcsak a kerületnek, hanem az itt élő emberek életének is. A gyülekezet területét kezdetben három lakótelep: Őrmező, Kelenföld és Gazdagrét, valamint a kertes házi övezetek Farkasrét illetve Kelenföld alkották. Isten kegyelméből azóta, már több területen is sikerült missziót végezve önálló közösségeket létrehozni, plántálni. Például Gazdagréten ma már önálló gyülekezet áll Isten dicsőségére. Gyülekezetünkhöz a legutóbbi felmérés szerint körülbelül 450 fő tartozik. A gyülekezet létszáma, a vasárnapi Istentiszteleten 100-150 fő. Az Ildikó téri templom mellett Farkasréten és Őrmezőn is tartunk Istentiszteleteket vasárnaponként. Hisszük hogy Isten igéjének hirdetésével erősödhet misszióink ezekben a közösségekben.

Különleges ismertetőjelünk a templomunk, amely 1981-ben készült el. Sokan csodálkoznak a különös hatszög alakú acél könnyűszerkezetes épületen, amely belül egy rendkívül barátságos, modern teret rejt. Adottságai miatt különösen alkalmas hely arra, hogy a hagyományoktól, régies stílustól sokszor elzárkózó fiatalokat mégis Krisztus gyülekezetébe

invitáljuk. Az ifjúsági és egyéb hétközi alkalmakat az 1996-ban épült parókia alagsorában tartjuk.

A gyülekezet vezető lelkipásztora Kálmán Péter, aki immár 27 éve pásztorolja a közösségünket. Nyitott, támogató hozzáállásnak nagy szerepe van abban, hogy a gyülekezetünkben sok önkéntes szolgálóktól indult kezdeményezés valósulhatott meg.

Az ifjúsági csoport (IFI)

Ifjúsági közösségünk 1996-ban alakult, a későbbi beosztott lelkészünkké kinevezett, Sós-kúti Zoltán kezdeményezésére, egy nyári ifjúsági tábor után. Ő volt az, aki az akkori régi ifjúsági csoportból egy új közösséget hívott életre. Alapgondolata volt akkor, amit mind a mai napig vallunk, miszerint ifjúsági közösségünkbe főként Istent kereső fiatalokat hívunk és várunk. Hála Istennek sok megtért fiatal is jár a csoportba, de az ifjúsági csoportot nem nevezhetjük hívők közösségének. Ezt azért fontos kimondani, mert ez meghatározza a csoport tagjainak a szolgálathoz és a hithez való hozzáállását. Például nem lehet rögtön elvárni a fiataloktól, hogy minden erejüket és idejüket az Istennek való szolgálatra áldozzák, ebben egy fokozatosságot kell kiépíteni annak érdekében, hogy a hitbeli fejlődésük közel egyenes arányban kövesse az önkéntes szolgálatban való részvételüket. Ezt a két tényezőt, mármint a hitet és az önkéntes szolgálatot egyszerre kell építeni bennük. A modell, amit alkalmazunk, a fokozatosságra épül és igyekszik szorosán követni a hitbeli fejlődést is. Alapvetően keresőkből szeretnénk erős hitű és szolgálatra kész ifjúságot nevelni. Természetesen ehhez mi csak a kereteket tudjuk megadni, a növekedést Isten adja.

Az ifjúsági kör több szempontból is heterogén. Először is a nemek tekintetében, majd az

életkor, valamint a családi háttért figyelembe véve is. Az, hogy nemek szempontjából eltérő a csoport, az azért jó, mert így szembesülnek egyrészt a másik nemet érintő problémákkal, látják azt, hogy a férfi és női mivoltból adódóan milyen kommunikációs és személyiségbeli különbségek vannak. Ez később a párválasztásnál, illetve az eltérő nemmel való kommunikációban sokat segíthet. Az ifjúsági körbe 13-20 év közötti fiatalok járnak. Konfirmáció után kerülnek be zömében az ifisek, ez jelent minden évben egy

„frissítést a közösségnek”. Innentől kezdődik el a fiatalokkal való közös munka és hitbeli fejlődés, és ekkortól egészen a kamaszkor végéig igyekszünk a közösségben tartani őket. Fő célunk természetesen, az hogy hitben növekedve épüljenek be a gyülekezetbe. Amikor a konfirmandusok bekerülnek az ifibe, még csak éppen, hogy valamit megízleltek Isten igéjéből, még csak az alapokat tudják. Erre az alapra kell nekünk építkezni és megteremteni annak a lehetőségét, hogy fejlődhessenek. Ebben nagy segítség az, hogy láthatnak maguk előtt idősebb ifiseket. Látják, hogy ők ebben a közösségben szolgálnak, és ez is segíti őket, hogy kedvet kapjanak az önkéntes szolgálathoz. A családi háttér különbözősége, abban segít, hogy el tudják fogadni azokat a társaikat, akik bármilyen szempontból mások. Akár anyagi helyzetüket tekintve, akár a család szerkezetét tekintve (elvált, nem elvált szülők gyermeke). Így megtanulják kezelni ezeket a különbözőségeket, tapasztalatokat tudnak gyűjteni, melyeket később önkéntes szolgálatukban is tudják kamatoztatni.

Fontos megemlíteni, hogy az ifjúsági kör vezetését gyülekezetünkben nem lelkész végzi, hanem három önkéntes. A lelkipásztor inkább egy tanácsadó és felügyelő szerepet tölt be. Ugyanakkor ő is aktívan részt vesz a közösség életében. Ez a fajta ifi vezetési rendszer már évek óta jól működik, és hisszük, hogy jó példát mutat az ifiseknek. Ezen a modellen keresztül, nem csak azt látják, hogy minden szolgálatot a lelkész végez, illetve kezdeményez, hanem megtapasztalják, hogy szükség van a gyülekezetben és az ifi közösségben arra, hogy a lelkész munkáját segítsük. Ezáltal egy hatékonyabb szolgálati rendszer jöhet létre, amibe bárki bekapcsolódhat. Ezért biztosítunk minél több lehetőséget az önkéntes szolgálatra, ami először operatív később az egyetemes papság elve alapján lelki szolgálatot jelent. Célunk az önkéntes munka, majd később a lelki szolgálat révén, hogy megtapasztalják azt, hogy fontosak és hasznosak Isten és a közösség számára, kötődjenek a csoporthoz (alakuljon ki bennük csoportidentitás) és közben lelkileg is fejlődjenek. Tapasztalatunk egyrészt az, hogy amibe az ifi tagjait bevonjuk, amiért ők tesznek valamit, azt jobban magukénak érzik. Másrészt látják a velük egykorúak szolgálatát és ez gyakran erősebb késztetést jelent az elköteleződésre, mint az idősebbek vagy a lelkipásztorok szolgálata. Ennek egyik bizonyítéka az, hogy bizonyos önkéntes munkáknál már nem is kell ott lennie a lelkipásztornak, egyszerűen a fiatalok maguktól tudják elvégezni a feladatot.

Ifjúságunk önkéntes munkára nevelő modellje

Az a mentorálási rendszer, amit következetesen próbálunk megvalósítani, már valamilyen formában létezett korábban is ebben a közösségben. Hiszen az ifi akkori vezetője, aki egyben a gyülekezet beosztott lelkipásztora is volt, ezt a mentor szerepet töltötte be, de kizárólag egy személyben. Az akkori

szolgáloi kört ő pásztorolta mind az operatív feladatokban, mind pedig lelki értelemben. Az új beosztott lelkipásztorunk, Pető Viktória is szorgalmazott egy modellt. Ő egy németországi modellel ismertetett meg bennünket,

ahol egy vezető mentor, akinek nem feltétlenül kell a lelkésznek lenni, lelki értelemben foglalkozik egy vagy maximum három közösségi taggal. Majd később ők is bevonnak másokat, és így szépen fokozatosan tud kialakulni egy mentori hálózat egy adott közösségben. Ezt a két modellt gondoltuk át, majd fogalmaztuk meg észrevételeinket, tapasztalatainkat és alkottunk meg egy olyan rendszert, amely jól működhet a mi gyülekezetünk ifjúsági körében.

A mentorálási programban való részvétel nincs életkorhoz kötve. Igyekszünk mindenki számára megadni a lehetőséget arra, hogy „belekóstoljon” a szolgálatba. A feladatok delegálását természetesen az ifi vezetése hagyja jóvá. A fiatalok jelentkezhetnek különböző feladatok elvégzésére. Ilyen feladatok főként a rendszeresen szerveződő táborokhoz (évente három alkalommal), vagy egyéb alkalmakhoz kötődnek, mint például az évente a gyülekezetünkben megrendezésre kerülő ifinap. Ezek a nem heti rendszerességgel létrejövő alkalmak nagyobb motivációt jelentenek a fiatalok számára és itt szélesebb skálájú lehetőség áll rendelkezésre a szolgálatra is. Mindenki találhat maga számára, olyan területet a sporttól, a színjátszástól, az éneklésig, vagy akár olyan operatív feladatot, mint a büfé vagy közösségi játékok szervezése, amiben megmutathatja magát, kipróbálhatja képességeit. Igyekszünk végig a felkészülési folyamatban szabad kezet adni a fiataloknak arra, hogy megvalósíthassák saját kreatív ötleteiket. Folyamatosan tartjuk velük a kapcsolatot és amennyiben igénylik, kaphatnak segítséget, illetve mi is várunk visszajelzéseket arra nézve, hogy milyen ötleteik

vannak az adott szolgálatban. Természetesen itt is a már korábban említett fokozatosság elvét vesszük figyelembe. Ezen kívül mindenkit igyekszünk figyelemmel kísérni év közben a csoportban. Figyeljük az egyes alkalmakon mutatott aktivitását és beszélgetések során érdeklődünk élete és lelki állapota felől. Ezek alapján látjuk, hogy kik az igazán nyitottak és készek a szolgálatra, kikből állhat az a szűkebb csoport, akikkel lehetőség szerint komolyabban foglalkozunk. Ez a kör most jelenleg kilenc fiatal jelent, ebből az ifi vezetők és a beosztott lelkészen kívül három fiú és hat lány vesz részt. Négy idősebb, tapasztaltabb szolgáló, akik a mentori szerepet töltik be és hét fiatalabb szolgáló, akiket mentorálunk. Ez nem azt jelenti, hogy a többiekkel megszűnik a kapcsolat, és nincs lehetőségük a szolgálatra, természetesen őket továbbra is figyelemmel kísérjük, imádságban hordozzuk fejlődésüket és kisebb, főként operatív szolgálatokba vonjuk be őket.

A szűkebb kört az igei és lelki szolgálatokra választjuk ki. Fontosnak tartjuk azt, hogy különbséget tegyünk azok között a szolgálatok között, amelyek igei szolgálatok és azok között, amelyek inkább valami operatív feladatot jelentenek. Véleményünk szerint erre azért van szükség, mert ezáltal az ifisek is el tudják választani a kettőt. Természetesen arra mindig is törekszünk, hogy ne rangsor alakuljon ki bennük, hogy melyik ér többet, de azt világosan kell velük éreztetni, hogy az igei szolgálatban mi az, amiben Isten bevonja őket a Szent Lélek által. Az igei szolgálatokat komolyabban kell venni és ezt éreztetni kell az fiatalokkal is. Nem kell őket megijeszteni, vagy fölöslegesen plusz lelki terheket tenni rájuk, de az igaz tanítást, és az evangélium hirdetését komolyan kell, hogy vegyék. Lehet egy áhítatot játékos formában előadni, vagy merőben új eszközöket alkalmazni, hogy az üzenetet könnyebben eljuttassuk a fiataloknak, de amit eljuttatunk hozzájuk annak a Biblián kell alapulni és megharcolt igazságnak kell lennie. Ezért nem is várjuk el a fiatalabb szolgálóktól, hogy olyan témákról vagy olyan dolgokról beszéljenek, amelyeket nem értenek, vagy még nem éltek át. Mindig azon van a hangsúly, hogy arról beszéljenek, amit Isten Szent Lelke által megértettek, és amit tényleg hitelesen tudnak vállalni a közösség előtt. Ezzel igyekszünk elkerülni azt, hogy „divat keresztyénség” alakuljon ki a csoportban. Hiszen azok, akik bármilyen igei, lelki szolgálatot végeznek példaként állnak a többiek előtt, ebben nekik is felelősségük van, és ezt éreztetni kell velük.

Lelki napok

Igyekszünk ezt a szűkebb kört lelkileg is pásztorolni, hitüket erősíteni. Ezért általában évente 3-4 alkalommal szervezünk nekik lelki napot. Ezeken az alkalmakon egyszerre

próbálunk gyakorlati és hitbeli kérdésekkel foglalkozni. Felkészítjük őket, hogyan vezessenek kiscsoportos beszélgetést, vagy hogyan készüljenek egy áhítat tartására. Igyekszünk új módszereket és lehetőségeket mutatni számukra. Emellett beszélgetésekre is sor kerül, ahol mindenki elmondhatja, hogy éppen mi az, ami foglalkoztatja, mi az, ami a hitéletében fontos. A közös imádságok nagyon erős kapcsolatot tudnak kialakítani a kör tagjai között. Ezeket a lelki napokat főként táborok előtt vagy valamilyen más nagyobb program előtt szervezzük, ilyenkor döntjük el, hogy melyik áhítat miről fog szólni és mi lesz az egyes alkalmak lelki íve. Honnan hova akarunk eljutni egy tábor alkalmával vagy egy program során. Természetesen szervezünk megbeszéléseket a tágabb szolgálói körnek is. Velük ilyenkor főként operatív dolgokról beszélgetünk. Természetesen itt is van imaközösség, hiszen az ő szolgálatuk is fontos, és Isten előtt hordozzuk azokat.

Áhítattartó párok rendszere

A keddenkénti ifi alkalmakat ettől az évtől kezdve már úgy kezdtük el szervezni, hogy minden egyes alkalomra az igei, lelki szolgálói körből egy páros készül fel. Ezt két okból tettük, egyfelől, hogy a szolgáltók minél többször vehessenek részt igei szolgálatban, másrészt a közös készülések az alkalmakra, jó lehetőséget nyújtanak a fiatalabbak lelki fejlődésre és a szolgáltók közötti kapcsolatok mélyülésére. Arra sajnos nincs lehetőségünk, főként mivel a szolgáltók ezt szabad idejükben, munka vagy iskola mellett végzik, hogy állandó párosok jöjjenek létre, ezért minden egyes ifit úgy mond alkalmi párosok tartanak. Ennek az egyik előnye, hogy így ők is több idősebb ifisnek a hitével, gondolataival, ötleteivel találkoznak, és ezáltal intenzívebb lehet a tanulás. A másik előny, hogy így nem egy lelki vezetőhöz kötődnek a kisebbek, hanem több szolgáltó hitbeli példáját látják maguk előtt. A hátránya természetesen az, hogy így nehezebben lehet mély és szoros kapcsolatokat kialakítani. A közös felkészülésnek egyfelől az is a célja, hogy a soron következő ifire felkészüljenek, de ezen túlmutatva az ő lelki életükkel, illetve kérdéseikkel is foglalkozunk. Sokszor tapasztalják azt, hogy az ő elképzeléseik, gondolataik mennyire fontosak és jók. Támogatjuk őket abban, hogy együtt gondolkozzunk az adott ige felett. Természetesen a fiatalabbak retorikai, áhítat tartási fortélyokat is elleshetnek a nagyobbaktól, de a ők is sokszor vannak az idősebbek segítségére a kreativitásukkal és azzal, hogy jobban megértik azokat a problémákat, amikkel a velük egykorú fiatalok küzdenek. A közös imaközösség is összetartó és lelkileg építő eleme a felkészülésnek. Igyekszünk a fiatalokat arra nevelni, hogy személyes hitélményeiket is megosszák a többiekkel. Hiszen ezeken a hiteles példákön keresztül láthatják meg a

fiatalabbak, hogy mi az amivel a hívő fiatalok küzdenek vagy mi az ami örömet okoz az életükben.

Az ifi alkalmak témáját mindig közösen beszéljük meg az ifi összes tagjával. Mindenki hozhat magával saját témát, amit úgymond bedobhat a közösbe. Ezeket összegyűjtjük és megszavaztatjuk, hogy mi az a téma, ami a legjobban érdekli az ifiseket. Ilyenkor egy sorrendet állítunk fel, és azt figyelembe véve dolgozzuk ki az elkövetkezendő hónapok alkalmait. Ez azért jó, mert mindenkinek a témája sorra kerülhet és az ifisek magukénak érzik a témát, hiszen ők választották. Így valóban az ő problémáikkal, életükkel tudunk foglalkozni.

Nehézségek, kritikák

A program indulásakor az ifi vezetését végző három önkéntes szolgáló nem igazán volt jártas a lelki gondozás terén. Ennek felismerése indította újtára a gondolkozást, hogy a már ismert hiányosságokat milyen módszerrel lehetne fejleszteni, esetleg pótolni. A közös szolgálatra készülés kiváló keretet ad a lelki gondozás fejlesztésére, melyben a kezdeti nehézségek után, immár egyre jobban belerázódnak az idősebbek.

Fontos megemlíteni, hogy az önkéntesek által végzett munkának vannak veszélyei is, melyekre nem árt figyelni. A laikusok könnyen eshetnek abba a hibába, hogy a fiatalok gyülekezetéhez kötődését nem segítik elő kellőképpen. Mivel ők is csak ebben a szolgálati ágban dolgoznak, nehezebb a kapcsolópontok megtalálása számukra, mint a lelkészeknek, akik a gyülekezet több területén dolgoznak. Ha erre mind az ifi vezetők, mint a gyülekezeti lelkészek figyelnek, a probléma elkerülhető.

Minden esetben nagyon figyelni kell, főként a mentorálás kezdeti szakaszában, hogy a fiatalok, akiket a lelki szolgálatra hívunk, milyen teológiai és bibliaismereti háttérrel rendelkeznek. Nagyon fontos, hogy folyamatosan kövessük fejlődésüket és segítsük őket abban, hogy ezeket az ismereteket elsajátítsák. Természetesen ehhez hosszabb idő kell, hogy már magabiztosabbak legyenek teológiai, hitéleti kérdésekben, de mivel az idősebbek az áhítatok készítésénél ott vannak, meg tudják velük beszélni az esetleges problémákat. Valamint végig az alkalmon is jelen vannak, és ha a fiatalabb lelki szolgáló esetleg egy olyan kérdéssel vagy problémával kerül szembe, amit még nem tapasztalt vagy nem tud rá válaszolni, az idősebb szolgáló segítheti a munkáját és így az alkalmon mindenki választ

kaphat a kérdésére. Ez ugyan így igaz azokra a szolgálatokra, amik egy esetleges rendezvénynél, vagy programnál vannak. Bár ilyen esetekben nem feltétlenül párok végzik a szolgálatokat, de olyan területeknél, amelyek esetleg komolyabb infrastrukturális vagy szakmai háttérrel igényelnek, igyekszünk idősebbeket, tapasztaltabbakat is bevonni, hogy ezáltal segítségére lehessenek fiatalabb szolgálótársaiknak. Erre jó példa az ifinap, hiszen itt sok olyan program van, aminél elkellhet a segítség a nagyobbaktól, akik már több éves tapasztalattal rendelkeznek a szervezésben.

Fontos az, hogy ismerjük a csoport tagjait és lássuk képességeiket. Igyekezzünk számukra a legmegfelelőbb szolgálatot megtalálni. Fontos az, hogy ne essünk abba a hibába, hogy mindenkit parancsszerűen beosztunk egy adott feladatra. Természetesen jó az, ha tudjuk, hogy ki milyen területeken tudna a legjobban segíteni de hagyjuk, hogy ők maguk találják meg a számukra legmegfelelőbb szolgálati területet. Segítséget természetesen lehet és kell is nyújtani, pozitív ösztönzéssel és javaslatokkal. Például erősíthetjük a fiatalokban azt az érzést, hogy tehetségesek az adott területen és Istentől kapott talentumuk van az adott szolgálatra. Így talán el lehet kerülni, hogy olyan dolgokba kezdjenek bele ami meghaladja a képességeiket. Persze ez is előfordulhat, ilyenkor fontos az, hogy ne hagyjuk magukra, hanem segítsünk őket. Később meg lehet beszélni, hogy mik voltak a nehézségek az adott szolgálatban és megkeresni a miértekre a választ.

Fontos az, hogy megtaláljuk az egészséges arányt, ne terheljük túl a fiatalokat, de segítsünk nekik saját értékeik kibontakoztatásában. Figyelembe kell venni egyfelől, hogy kinek mennyi ideje, energiája van egy adott időszakban (például érettségi előtt a fiataloknak kevesebb idejük van, akkor ne várjunk el tőlük nagy áldozatokkal járó szolgálatokat, abban az időszakban kisebb feladatokkal, szolgálatokkal bízzuk meg őket), vagy, hogy lelkileg milyen állapotban vannak éppen. Családi problémák, krízisek esetén érdemesebb kisebb szünetet tartani és lelki gondozói beszélgetéseken keresztül segíteni, hogy minél előbb rendezni tudja magában az adott problémát, és ha már késznek érzi magát, akkor ismét visszatérhet a szolgálatokhoz.

A program hatása a gyülekezetünkre

Programunknak már vannak biztató jelei és hatásai. Egyfelől jelenleg az ifjúsági kör végzi a legtöbb önkéntes szolgálatot a gyülekezetünkben. Ide tartoznak a diakónia, a gyermekmunka, a templom és a parókia gondozása, valamint komoly missziói tevékenységek is. Ilyen tevékenység az évente megrendezésre kerülő (a legnagyobb missziói nap a gyülekezetben, minden korosztály számára, átlagosan 80-90 fő részvételével), a könyvterjesztés, ifisek látogatása, gyermekotthonban végzett misszió, valamint minden évben egy ifjúsági délelőtti Istentisztelet. Azt gondoljuk, hogy mindezen tevékenységek végzéséhez nagyobb

részben Istentől kaptak elhívást a fiatalok, de hisszük, hogy módszerünk is lehetőséget biztosít ezen képességeik fejlesztésére. A már korábban is említett mentorállási program sok azóta felnőtté vált régi ifist segített abban, hogy aktív szolgálója vagy presbitere legyen a közösségnek. A gyülekezetünk aktív szolgálóinak több mint egyharmadát azon 20-30 évesek teszik ki, akik korábban az ifiben tapasztalták és tanulták meg, az önkéntes szolgálat fontosságát és értékét. Ezért van Istenbe vetett reménységünk arra nézve, hogy programunk hosszú távon a gyülekezet építését és gyarapodását fogja szolgálni. Emellett fontosnak tartjuk, hogy ezt a fajta mentorálási programot a gyülekezet többi korosztályában is elkezdjük és erősítsük. Jelenleg ez még csak az ifjúság körben működik, ezért sokszor olyan szolgálatokkal is megkeresik a fiatalokat, amelyeket esetleg a gyülekezet más korosztályai is el tudnának végezni, vagy segíthetnének benne. Határt kell szabni a segítségnyújtásban is annak érdekében, hogy más korcsoportok is lehetőséghez jussanak.

Természetesen lelkészeink is nagyon hálásak az önkéntesek munkájáért. Hiszen sok terhet vehetnek le az önkéntesek a lelkészek válláról. Így egyfelől nekik több idejük jut olyan gyülekezeti területekre, amelyeknél elengedhetetlen a lelkész jelenléte, vagy még nem alakult ki egy szolgálói csapat. Természetesen fontos az ifi vezetés és a lelkészek közötti rendszeres kapcsolat. A gyülekezetünkben a missziói munkatervben külön van egy körülbelül ötoldalas melléklet, ami csak az ifjúsággal foglalkozik. Itt mindig közösen a lelkészekkel és a presbiterekkel kerülnek megbeszélésre az adott alkalmak és programok. Emellett a beosztott lelkipásztorunk különböző lelki napokon, illetve megbeszéléseken is aktívan segíti a

munkánkat. Így lelkészeink mindenről értesülnek, illetve lehetőségük van megosztani ötleteiket, tanácsaikat az adott témával, programmal kapcsolatban.

Más gyülekezetekben is felhasználható elemek

Minden gyülekezetben van mit tenni, csak sokszor az a baj, hogy a „az aratni való sok, de a munkás oly kevés”. Ez a modell segítséget nyújthat olyan gyülekezeteknek ahol a gyülekezeti tagok (nem csak fiatalok) nem igazán aktívak a szolgálatokban. Ez a mentorálási módszer nem csak fiataloknál alkalmazható. Mi úgy tapasztaljuk, hogy minden korosztály beleilleszhető ebbe a modellbe, tehát nem kifejezetten fiatal specifikus és tulajdonképpen nem igényel különösebb előképzettséget. Tehát pont az egyszerűségében van a nagyszerűsége.

Az egész gyülekezetben, de ifjúsági munkában fokozottan is kulcsszerepe van annak, hogy a tagok magukénak érzik-e az közösséget. Azzal, hogy ők is szervesen beleszólnak a gyülekezet vagy egy kör életébe, és részt vesznek a programokon, illetve azoknak szervezésében,

alakításában ez az érzés fokozottan erősíthető. Így talán ők is jobban belelátnak az adott területen folyó munkába, jobban látják azokat a lehetőségeket ahol segíteni tudnak.

Az operatív önkéntes szolgálatok esetében, jó az, ha van egy tapasztaltabb szolgáló és ő gyűjt maga köré olyanokat, akik segíteni tudnak. Fontos hogy az ifi csoport vagy akár az egész gyülekezet minden tagja számára lehetőség legyen arra, hogy önkéntes munkát végezzen. Ezért érdemes őket erről tájékoztatni, de a legjobb, ha személyesen keresünk meg embereket. Fontos a cél felvázolása és az, hogy konkrétan miben várjuk a segítségüket. Jó, ha a szolgálat előtt megbeszélést tartunk az adott feladatról vagy programról, ekkor konkrétan meg lehet beszélni a szolgálati lehetőségeket.

Azzal, hogy a fiatalok egy része szerepet vállal az áhítatok tartásában, megvalósul, hogy az őket érdeklő, számukra fontos témákról beszélünk. A fiatalok a „maguk közül kikerülők” gondolataira nyitottabbak, figyelmesebbek. Talán olyan témák kerülnek ilyenkor szóba, amit egy idősebb vezető talán nem mer előhozni, vagy nem gondolja, hogy az fontos lenne a fiatalok számára. Az idősebbeknek inkább ott van feladatuk, hogy az alkalmak teológiailag pontosak legyenek, és mindig elhangozzon Krisztus örömhíre, az evangélium.

A visszahúzódó, lelki gondozásban kevésbé jártas ifi vezetőnek jó lehetőség a közös áhítatra való készülés arra, hogy beszélgessen az érdeklődő fiatalokkal. Sok esetben maga az a téma, amiről áhítat szólni fog, segíti a vezetőt abban, hogy elinduljon egy beszélgetés. Ilyen módon könnyebben megismerheti az adott fiatalt, azt hogy ő mit gondol arról a témáról és ez akár egy „mélyebb”, személyesebb beszélgetéssé is alakulhat.